

Finansutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om skogsgåvoavdrag

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om skogsgåvoavdrag (RP 158/2016 rd): Ärendet har remitterats till finansutskottet för betänkande och till grundlagsutskottet för utlåtande.

Utlåtande

Utlåtande har lämnats av
- grundlagsutskottet GrUU 52/2016 rd

Beredning i delegation

Ärendet har beretts i finansutskottets skattedelegation.

Sakkunniga

Skattedelegationen har hört

- lagstiftningsråd Jukka Vanhanen, finansministeriet
- överinspektör Matti Mäkelä, jord- och skogsbruksministeriet
- ledande expert Kari Aaltonen, Skatteförvaltningen
- forskare Jussi Leppänen, Naturresursinstitutet
- utredningschef Erno Järvinen, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK
- chef för juridiska ärenden Vesa Korpela, Skattebetalarnas centralförbund rf
- professor (emeritus) Heikki Niskakangas.

Skattedelegationen har fått skriftligt yttrande av

- Centralhandelskammaren
- Skogsindustrin rf
- Företagarna i Finland rf.

Inget yttrande av

- Finlands näringsliv rf.

Betänkande FiUB 28/2016 rd

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att inkomstskattelagen och lagen om beskattningsförfarande ändras.

I inkomstskattelagen tas enligt förslaget in bestämmelser om skogsgåvoavdrag som beviljas för gåvoskatt som betalas med anledning av generationsväxling på skogsbrukslägenheter. Det föreslås att avdraget görs från nettokapitalinkomsten av skogsbruk. Syftet är att främja generationsväxlingar på skogsbrukslägenheter, åstadkomma större skogsbrukslägenheter, främja företagsmässigt skogsbruk och öka virkesutbudet.

Det föreslås att lagen om beskattningsförfarande preciseras så att den skyldighet som skattskyldiga som bedriver skogsbruk har att föra anteckningar varav framgår de uppgifter som behövs vid beskattningen gäller skogsägare som yrkar på skogsgåvoavdrag även, när skogsbruk bedrivs för samägarnas gemensamma räkning.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2017 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2017. Ändring av inkomstskattelagen tillämpas första gången vid inkomstbeskattningen för 2017. Rätt till skogsgåvoavdrag föreslås uppkomma om gåvan har tilldelats den dag lagen träder i kraft eller därefter.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Sammantaget anser utskottet att propositionen behövs och fyller sitt syfte. Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med vissa ändringar. Ändringarna motiveras separat i detaljmotiven.

Skogsgåvoavdraget handlar helt enkelt om att gåvoskatt på skog som erhållits genom gåva eller en affär av gåvokaraktär dras av från mottagarens kapitalinkomst av skogsbruk. Men regleringen kan anses vara ytterst svårbegriplig och den utgör ett betydande undantag i det allmänna skattesystemet.

I skogsgåvoavdraget beräknas först den så kallade avdragsgrunden, som minskar kapitalinkomsten för skogsbruk. Bestämmelsen blir svårgripbar på grund av att avdragsgrunden utgörs av ett belopp som motsvarar den proportionella andel av gåvoskatten för skogsmark och samtidigt överlåtna impediment som hänför sig till den del som överstiger 30 000 euro av den genom gåva erhållna skogens värde enligt lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (värderingslagen). När avdragsgrunden beräknas ska dessutom den nämnda proportionella andelen multipliceras med 2,4. Trots värdet enligt värderingslagen fås skogsgåvoavdraget alltid utifrån gåvoskatten för den del av skogsmarken som överstiger 100 hektar. Vid tillämpningen av bestämmelsen ska skogsmarken vid beräkning av den proportionella andelen värderas enligt värderingslagen, men vid beräkning av avdragsgrunden till gängse värde, vilket påverkas också av det impediment som ingår i gåvan.

Betänkande FiUB 28/2016 rd

Förutom fastställandet av avdragsgrunden försvåras regleringen av villkoren för användningen av avdragsgrunden. Skogsgåvoavdraget ska användas inom 15 år från det gåvan överlåtits, och avdraget kan uppgå till högst 50 procent av nettokapitalinkomsten av skogsbruk. Det minsta avdraget är 1 500 euro, och det årliga maximibeloppet är 195 000 euro. Om den skattskyldige inom 15 år efter det att gåvan blivit tilldelad överlåter minst tio procent av arealen av de skogsfastigheter som den skattskyldige erhållit som gåva, inkomstförs ett belopp som motsvarar avdragen förhöjt med 20 procent och de avdrag som inte använts kan inte längre utnyttjas.

Men trots svårbegripligheten kan regleringen anses ändamålsenlig. Skogsgåvoavdraget har nämligen flera syften och ett syfte är att förhindra uppkomsten av grundlösa skattefördelar. Det proportionella sättet att beräkna avdragsgrunden förhindrar uppkomsten av en brant tröskeeffekt mellan de som får lättningen och de övriga. Arealkravet som är kopplat till avkastningsvärdet enligt värderingslagen behandlar skogsfastigheter i olika kommuner lika och regleringen förutsätter att gåvans areal är tillräckligt stor. Att räkna gåvoskatten till godo från kapitalinkomsterna av skogsbruket förutsätter i sin tur stegvis först överlåtelse av skogsmark som gåva och därefter att den som mottagit gåvan har försäljningsinkomster för virke eller annan kapitalinkomst av skogsbruk. Syftet är att föryngra åldersstrukturen för skogsägarna och begränsa uppkomsten av dödsbon och fragmenteringen av skogsbrukslägenheterna. Ett annat syfte är att öka virkesutbudet och på så sätt förbättra tillväxtpotentialerna för den industri som använder virke. Trots att avdraget knappar in på den breda skattebasen och med avseende på skogsägarnas försörjning kan försvaga skogsbrukets hållbarhet och kontinuitet, beräknas fördelarna för samhällsekonomin av skogsgåvoavdraget sammantaget överträffa nackdelarna. Propositionen ger en bred och mångsidig beskrivning av konsekvenserna för skogsägare, den industri som använder virke och andra aktörer och för hela samhällsekonomin och miljön.

På grundval av bestämmelsen får den skattskyldige via inkomstbeskattningen till godo 72 procent av gåvoskatten för den överstigande delen, om avdragsrätten kan utnyttjas till fullt belopp och skattesatsen för inkomst av skogsbruk är 30 procent. Om gåvoskatten för den del som överstiger gränsen är exempelvis 10 000 euro, blir avdragsgrunden 24 000 euro. Att utnyttja avdraget minskar beloppet av den inkomstskatt som påförs med 7 200 euro. Med de nuvarande skattegraderna för kapitalinkomst utgör avräkningen för gåvoskatten för den del som överstiger gränsvärdet maximalt dryga 81 procent när den aktuella gåvoskattedelen är minst 200 000 euro. Regleringen innebär således ett betydande undantag från grundlagens jämlikhetskrav.

Grundlagsutskottet har lämnat utlåtande (GrUU 52/2016 rd) om propositionen. Grundlagsutskottet menar i sitt utlåtande att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Enligt grundlagsutskottets åsikt förefaller förslagets konsekvenser och lämplighet för att nå syftena åtminstone delvis oklara och tvivelaktiga vilket utöver godtagbarheten rubbar också förslagets proportionalitet, särskilt när man samtidigt beaktar lättningens storlek.

Grundlagsutskottet menar att propositionens näringspolitiska mål ändå i samband med de beskattningsmässiga avgörandena delvis är acceptabla och principiellt ingår i lagstiftarens prövning marginal. Sådana är grunder för att förbättra förutsättningarna för att bedriva skogsbruk och för att trygga tillgången till virke för skogsindustrin. Propositionen påverkar också sysselsättning och investeringar direkt eller indirekt.

Betänkande FiUB 28/2016 rd

Att gynna en viss persongrupp på föreslaget sätt är enligt grundlagsutskottets mening varken godtyckligt eller oskäligt. Grundlagsutskottet har i sin bedömning också beaktat att beskattningen redan nu innehåller rikligt med bestämmelser om skattelättnader, men utskottet anser att regleringen av skogsgåvoavdraget dock blir en punktinsats som inte är helt korrekt heller med hänsyn till grundlagens jämlikhetsbestämmelser.

Trots att avdragssystemet avviker från formell likabehandling, anser grundlagsutskottet att förslaget ryms inom lagstiftarens prövning. Eftersom jämlikhetsprincipen enligt utskottets etablerade ståndpunkt inte kan sätta stränga gränser för lagstiftarens prövning när lagstiftningen ska anpassas efter samhällsutvecklingen vid en viss tidpunkt, är tröskeln hög för att konstatera att en viss skattelag strider mot bestämmelserna om jämlikhet i grundlagen.

Men ur ett konstitutionellt perspektiv är det ändå inte helt oproblematiskt i ljuset av grundlagsutskottets tidigare tolkningspraxis i fråga om skattelättnader att målet för lättnaden inte är att undvika oskäliga skattepåföljder. Tvärtom är skattefördelen av skogsgåvoavdraget ytterst betydande. Grundlagsutskottet tar i sitt utlåtande upp ett exempelfall på sidan 25 i propositionen enligt vilket skattekostnaden kan minska med upp till 56 procent. Det innebär enligt grundlagsutskottets åsikt att beskattningen starkt gynnar en grupp av näringsidkare.

Grundlagsutskottet har beaktat skattesystemet som helhet och att olika inkomstslag och inkomstkällor samt tillgångsslag behandlas på olika sätt och att utgifternas avdragsgillhet avviker i olika situationer. I grundlagsutskottets utlåtande konstateras också att beskattningen sällan är neutral och att det snarare är typiskt att beskattningen utöver det fiskala syftet också har andra syften såsom de näringspolitiska syftena i den aktuella propositionen. För att nå dem måste de beskattningsmässiga incitamenten vara tillräckligt stora. Trots att den föreslagna skatteförmånen är betydande, anser grundlagsutskottet på grund av de ovan konstaterade synpunkterna att den föreslagna regleringen inte heller med avseende på proportionalitetskravet strider mot grundlagen.

DETALJMOTIVERING

55 a §. Skogsgåvoavdrag. Paragrafens 3 mom. är formulerat så att gränsen på 100 hektar tillämpas endast om gränsen på 30 000 euro inte överskrids. Hektargränsen tillämpas till exempel i Pudasjärvi där skogsmarkens beskattningsvärde är 194,10 euro per hektar. Den andel av gåvoskatten som ska avräknas ökar upp till 154,5 hektar. Beskattningsvärdet är då 29 988 euro. Om arealen ökar ytterligare, stiger beskattningsvärdet till 30 000 euro, varvid man enligt bestämmelsens formulering ska tillämpa gränsen på 30 000 euro där avdragsgrunden sjunker till noll och börjar öka igen när skogsarealen och beskattningsvärdet ökar. En sådan effekt har inte avsetts, och utskottet preciserar därför bestämmelsens ordalydelse.

55 c §. Påföljder vid överlåtelse av en skogsbrukslägenhet eller en del av den. I 3 mom. föreskrivs det om på avvitrning baserad överlåtelse av en skogsgåva som omfattas av giftorätt eller en del av en sådan gåva. Enligt utskottets uppfattning är det relativt vanligt att den som ger gåvan i gåvobrevet har bestämt att mottagarens maka eller make inte har giftorätt till egendomen, till egendom som träder i dess ställe eller till avkastning av egendomen. Därför skulle bestämmelsens tillämpningsområde bli relativt snävt, och i de exceptionella situationer där den tillämpas

Betänkande FiUB 28/2016 rd

skulle den leda till en onödigt svår uträkning och eventuellt uppföljning av överlåtelsen under senare år. Utskottet anser att regleringen i detta avseende är onödigt komplicerad. Därför stryker utskottet 3 mom. och inkluderar överlåtelser på grundval av avvittring i 2 mom. Samtidigt förenklar utskottet uträkningen av skogsgåvoavdraget vid avvittring. På den grunden är överlåtelse vid avvittring av giftorättsskog som legat till grund för skogsgåvoavdrag inte ett hinder för att det återstående skogsgåvoavdraget görs. Avdraget görs av den ursprungliga gåvomottagaren, och avdragsrätten övergår inte till maken eller maken. I det föreslagna systemet överförs avdragsrätten inte i någon situation från den ursprungliga mottagaren av gåvan till någon annan. Analogt med övriga situationer enligt 2 mom. gäller att om den skattskyldige överlåter en del av den återstående skogen, ska den andel om tio procent som avses i 1 mom. räknas ut av den återstående skogen. Bestämmelsen om avvittring tillämpas både vid avvittring till följd av skilsmässa och vid avvittring till följd av makans eller makens död. Och vid avvittringen anses det inte ha skett en i 1 mom. avsedd överlåtelse även om tillgångar utanför den förmögenhet som avvittras används vid avvittringen. Här behövs en precisering eftersom bestämmelsen avviker från den allmänna huvudregeln vid beskattning, som inte är avsedd att ändras genom propositionen. Bestämmelserna om avvittring tillämpas dock inte på överföring av egendom som inte omfattas av giftorätt.

Ändringen innebär att 4 mom. blir 3 mom. Där föreskrivs det om påföljder i fall där någon får flera gåvor. Utskottet preciserar bestämmelsen för att det ska vara klart att man vid beräkningen av det belopp som ska läggas till inkomsten inte ska beakta de gåvor för vilkas del avdragstiden på 15 år redan har förflutit och att redan gjorda inkomstföringar inte ska beaktas på nytt. Avdrag som gäller en lägenhet som utgått ur systemet efter det att avdragstiden gått ut ska således inte beaktas på nytt som gjorda avdrag exempelvis vid överlåtelse av lägenhet som hör till ett annat system för skogsgåvoavdrag och som leder till påföljd enligt 55 c § 1 mom. Analogt, om överlåtelsen av en skogsbrukslägenhet har lett till inkomstföring av gjorda avdrag, ska avdragen inte senare beaktas på nytt i fråga om annan skog som ger rätt till skogsgåvoavdrag. Bestämmelsens sista mening stryks som obehövlig eftersom samma sak framgår av 1 mom.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Finansutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 2 i proposition RP 158/2016 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1 i proposition RP 158/2016 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Betänkande FiUB 28/2016 rd

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till inkomstskattelagen (1535/1992) nya 55 a—55 d § som följer:

55 a §

Skogsgåvoavdrag

Fysiska personer har rätt att från nettokapitalinkomst av skogsbruk göra skogsgåvoavdrag på grund av gåvoskatt som de betalat för skog som de erhållit genom gåva eller en affär av gåvokarakter.

Det totala avdraget (avdragsgrunden) utgörs av ett belopp, multiplicerat med 2,4, som motsvarar den proportionella andel av gåvoskatten för skogsmark och samtidigt överlåtna impediment som hänför sig till den del som överstiger 30 000 euro av den genom gåva erhållna skogens värde enligt 7 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005). När en kvotdel av skog har erhållits genom gåva räknas beloppet ut för den del av fastighetens skogsmark som motsvarar kvotdelen. Vad som i 55 a—55 d § bestäms om gåvan gäller också en affär av gåvokarakter.

Oberoende av det värde på skogsmark som avses i 2 mom. utgörs avdragsgrunden dock minst av gåvoskatten, multiplicerad med 2,4, på den del av skogsmarken som överstiger 100 hektar.

Den skattskyldige har inte rätt till skogsgåvoavdrag för sådan skog som erhållits genom gåva på vilken har tillämpats skattelättnad enligt 55 § i lagen om skatt på arv och gåva (378/1940).

55 b §

Hur skogsgåvoavdraget görs

Skogsgåvoavdraget under ett skatteår får uppgå till högst 195 000 euro, om inte något annat följer av 55 d §, och utgöra högst 50 procent av nettokapitalinkomsten av skogsbruk före skogsgåvoavdraget. Summan av skogsgåvoavdraget för skatteåret och av de skogsgåvoavdrag som gjorts tidigare får inte överstiga avdragsgrunden.

Avdraget görs från nettokapitalinkomsten av skogsbruk före avdrag för räntor på skulder för inkomstens förvärvande och före förlustavdrag enligt 59 §. När det gäller makar som gemensamt bedriver skogsbruk och delägare i en beskattningssammanslutning som bedriver skogsbruk görs

Betänkande FiUB 28/2016 rd

avdraget från den nettokapitalinkomst av skogsbruk som fördelas mellan dem från beskattningssammanslutningen enligt deras ägarandel eller från makarnas gemensamma skogsbruk.

Skogsgåvoavdraget görs på yrkande som den skattskyldige framställt innan beskattningen för skatteåret har slutförts. Den skattskyldige ska lägga fram utredning om förutsättningarna för avdraget. Skogsavdraget under ett skatteår ska uppgå till minst 1 500 euro.

Om det för den skattskyldige har uppkommit en grund för skogsgåvoavdrag på grund av gåvor som erhållits under olika år, ska den avdragsgrund som uppkommit tidigare användas först.

Avdraget ska användas senast det femtonde skatteåret efter det år under vilket gåvan tilldelades.

55 c §

Påföljder vid överlåtelse av en skogsbrukslägenhet eller en del av den

Om den skattskyldige innan 15 år har förflutit från tilldelningen av gåvan överlåter minst tio procent av den sammanräknade arealen för skogsfastigheter eller delar av skogsfastigheter enligt 55 a § som den skattskyldige erhållit genom gåva, ska ett belopp som motsvarar de skogsgåvoavdrag som tidigare gjorts från den skattskyldiges inkomst förhöjt med 20 procent läggas till den skattskyldiges kapitalinkomst av skogsbruk under överlåtelseåret efter skogsgåvoavdraget för skatteåret, eller till den negativa kapitalinkomsten av skogsbruk. Skogsgåvoavdrag som inte dragits av kan inte dras av senare.

Som överlåtelse enligt 1 mom. anses inte en överlåtelse **som sker vid avvitrning eller** genom ett förfarande enligt lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977) eller genom något annat därmed jämförbart förfarande och inte heller överlåtelse till staten eller ett statligt affärsverk för naturskyddsändamål, för försvarsmaktens behov, forskningsändamål eller något annat liknande samhälleligt ändamål. En sådan överlåtelse påverkar inte beloppet av det skogsgåvoavdrag som står till förfogande på grund av gåva. Om den skattskyldige senare överlåter en del av den återstående skogen, ska den andel om tio procent som avses i 1 mom. räknas ut av den återstående skogen.

Om överlåtelse på minst tio procent enligt 1 mom. sker vid avvitrning ska det skogsgåvoavdrag som använts inte läggas till inkomsten. Skogsgåvoavdrag som beviljats för gåva kan då inte dras av senare. Om minst tio procent av samma skog som erhållits som gåva överlåts efter avvitrningen innan 15 år har förflutit från tilldelningen av gåvan, ska det skogsgåvoavdrag som inte lagts till vid avvitrningen läggas till överlåtarens kapitalinkomst på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

Om den skattskyldige har fått rätt till skogsgåvoavdrag på grund av flera gåvor som avses i 55 a §, ska

1) till inkomsten läggas högst ett belopp som motsvarar den avdragsgrund som uppkommit på grund av den skog som tilldelats som gåva,

2) sådana skogsgåvoavdrag inte beaktas vid beräkningen av det belopp som ska läggas till inkomsten som gäller skog utifrån vilken en avdragsgrund har uppkommit som inte längre kan användas under skatteåret på grund av den tidsfrist på 15 år som avses i 55 b § 5 mom., och

3) vid tillämpning av denna paragraf och 55 b § 1 mom. som skogsgåvoavdrag inte beaktas ett belopp motsvarande det belopp som lagts till inkomsten till följd av en tidigare överlåtelse av en annan skogsbrukslägenhet.

~~Skogsgåvoavdrag som inte dragits av kan inte dras av senare.~~

Betänkande FiUB 28/2016 rd

55 d §

Övervakning av statligt stöd i anslutning till skogsgåvoavdrag

På skogsgåvoavdrag tillämpas kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Totalbeloppet av alla stöd av mindre betydelse som stödmottagaren erhåller får inte överstiga 200 000 euro under skatteåret och de två föregående skatteåren.

Som stödmottagare anses skogsmarkens ägare.

Som tidpunkt för beviljandet av stöd betraktas den tidpunkt då beskattningen blivit klar.

Som statligt stöd betraktas skillnaden mellan skattens belopp utan stödåtgärder och beloppet av den faktiska fastställda skatten.

Skatteförvaltningen rättar beskattningen, om det efter verkställandet av beskattningen till följd av sökande av ändring i beskattningen eller av någon annan orsak framgår att maximibeloppet för stöd enligt förordningen i 1 mom. överskrids på grund av skogsgåvoavdraget.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2017. Rätt till skogsgåvoavdrag uppkommer, om gåvan har tilldelats den 1 januari 2017 eller därefter.

2.

Lag

om ändring av 12 § i lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 12 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1079/2005, som följer:

12 §

Anteckningskyldighet

En skattskyldig som bedriver gårdsbruk, skogsbruk, uthyrningsverksamhet, investeringsverksamhet eller annan förvärvsverksamhet än sådan som ska betraktas som näringsverksamhet och som inte är bokföringskyldig, ska med tanke på sin deklarationsskyldighet föra sådana anteck-

Betänkande FiUB 28/2016 rd

ningar varav tillräckligt specificerat framgår de uppgifter som behövs vid beskattningen. Detsamma gäller en skogsägare som yrkar på skogsgåvoavdrag enligt 55 a § i inkomstskattelagen också i det fallet att skogsbruk bedrivs för gemensam räkning för samägarna till en skogsbrukslägenhet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors 25.11.2016

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Timo Kalli cent
vice ordförande Ville Vähämäki saf
medlem Touko Aalto gröna
medlem Eero Heinäluoma sd
medlem Kauko Juhantalo cent
medlem Toimi Kankaanniemi saf
medlem Krista Kiuru sd
medlem Esko Kiviranta cent
medlem Elina Lepomäki saml
medlem Mika Lintilä cent
medlem Mats Nylund sv
medlem Antti Rantakangas cent
medlem Sari Sarkomaa saml
medlem Sami Savio saf
medlem Kari Uotila vänst
medlem Pia Viitanen sd
ersättare Timo Harakka sd
ersättare Lasse Hautala cent
ersättare Anne Kalmari cent
ersättare Mika Niikko saf
ersättare Eero Suutari saml.

Sekreterare var

utskottsråd Ilkka Lahti.

Betänkande FiUB 28/2016 rd
Reservation /sd, gröna, vänst

RESERVATION /sd, gröna, vänst

Motivering

Regeringen föreslår skogsgåvoavdrag för generationsväxling i skogsbrukslägenheter. Avdragsrätten uppstår på grundval av den gåvoskatt som betalas vid generationsväxlingen. Avdraget görs från kapitalinkomst av skogsbruk såsom inkomst av virkesförsäljning. Avdragsrätten beror på skogens beskattningsvärde och areal. De skatter som inflyter av kapitalinkomst av skogsbruk minskar på årsnivå med cirka 18 miljoner euro.

Efterfrågan på virke ökar i vilket fall som helst bland annat på grund av investering i bioekonomi. Därför är det egendomligt att subventionera utbudet på virke.

Skogsgåvoavdraget är bokstavligen en gåva från regeringen till de som besitter stora skogsegendomar. Enligt MTK får över två tredjedelar av skogsägarna ingen fördel alls av avdraget. Avdraget är komplicerat och administrativt tungrott. Med avseende på likabehandling är avdraget problematiskt eftersom det endast gäller skogsmark och endast skogsmarksgåvor som överskrider en viss minimistorlek.

Det har inte visats på någon fördel för samhällsekonomin av skogsgåvoavdraget, eller också har fördelen konstaterats vara ”moderat”, eftersom den gäller en så liten krets. Samtidigt låser man skogsegendomen till de nuvarande ägarläkterna och gåvoavdraget beräknas höja priset på skogslotter. Lättnaden kan antas öka efterfrågan på virke eftersom fördelen aktualiseras endast om den skattskyldige har inkomster av skogen. Virkeshandeln är nu livlig, och det behövs inga generösa gåvor till stora skogsägare.

Virkestillgången ska självklart tryggas. Försäljning av skog måste uppmuntras genom måttlig skogsbeskattning. Att få fart på bioekonomin och öka virkesutbudet är centrala mål för staten. Propositionen inverkar knappast positivt på dessa långsiktiga mål. Socialdemokraterna har föreslagit en total översyn av skogsbeskattningen i syfte att trygga tillgång till råvaror för skogsindustrin till överkomligt pris.

Skogsgåvoavdraget komplicerar skogsbeskattningen ytterligare. Därför är det befogat att regeringen utreder problemen kring skogsbeskattningen och lämnar en proposition till riksdagen som förenklar och förtydligar skogsbeskattningen. I samma sammanhang bör regeringen korrigera försummelserna i anslutning till skogsvården.

Förslag

Vi föreslår

att riksdagen förkastar lagförslagen,

att riksdagen godkänner ett uttalande. (*Reservationens förslag till uttalande*).

Betänkande FiUB 28/2016 rd
Reservation /sd, gröna, vänst

Reservationens förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att regeringen lämnar en proposition till riksdagen om en total översyn av skogsbeskattningen samt propositioner med förslag till strängare skogsvårdsskyldigheter, bland annat strängare skyldighet att utföra första gallring.

Helsingfors 25.11.2016

Timo Harakka /sd
Krista Kiuru /sd
Pia Viitanen /sd
Eero Heinäluoma /sd
Kari Uotila /vänst
Touko Aalto /gröna